

[Aage Fogh.]

middel i hænde, og det må også landbruget være interesseret i.

De oplysninger, det ærede medlem gav om, hvilke virkninger loven ville få på priserne her i landet, er jeg ikke sikker på holder stik. Vi har fået oplysninger, der viser, at det er ret store værdier, der indføres for fra de lande, der her er tale om. Man kan f. eks. nævne sådan noget som komplette personbiler; heraf indføres der for 189 mill. kr. fra de seks og for 66 mill. kr. fra de syv, EFTA-landene. Hvis det nu bliver nødvendigt at benytte denne lovgivning og pålægge indførslen fra de seks en told på 29-30 pct., så vil jeg tro at det vil medføre, ikke at man betaler denne told for biler fra de seks, men at man køber dem i EFTA-landene — der bliver altså tale om en omlægning, og det er også formålet. Grunden til, at man skulle tage denne lov i anvendelse, vil ganske simpelt være, at de seks ikke behandler vore varer på anstændig måde. Hvis de betaler en rimelig pris for vore landbrugsvarer og i øvrigt aftager dem på et fornuftigt grundlag, kan jeg ikke se at der er brug for denne lovgivning, og jeg håber ikke, den vil blive taget i brug.

På grundlag af dette håb anbefaler jeg, at man stemmer for ændringsforslagene og derefter for det således ændrede lovforslag.

Kai Moltke: Jeg skal på socialistisk folkepartis vegne anbefale det foreliggende lovforslag og ændringsforslagene.

Hvis jeg skal komme med nogle bemærkninger, må det vel først og fremmest være, at det ikke forekommer mig, at lovforslaget kommer for tidligt, men at man måske tidligere burde have taget lignende forholdsregler på grund af den skæve udvikling i handelspolitikken.

Jeg forstår ikke rigtig, hvorfor det ærede medlem hr. Harald Nielsen har så store betænkeligheder. Man får nærmest indtryk af, at vi står over for fra i morgen at skulle føre handelskrig ikke alene mod Tyskland, men mod de seks som helhed, medens det faktiske forhold jo er det langt mere beskedne, at finansministeren anmoder om visse fuldmagter som baggrund for en forhandlingsposition og intet som helst andet — så vidt jeg da har forstået det.

Dernæst forekommer det mig, at det ærede medlem hr. Harald Nielsen går ud fra som en selvfølge, at vor indtræden i de seks' fællesmarked er nær forestående, ja, at den nærmest allerede er fuldbyrdet. Jeg tror, hastværket her er en smule for kraftigt, og jeg tror, at man skal holde denne sag inden for de rammer, den vitterligt har: man ønsker at skaffe sig et bedre forhandlingsgrundlag, man ønsker at sikre en bedre stilling for først og fremmest landbrugets interesser, og derfor kan det være klogt at udstyre ministeren med disse fuldmagter. Drejede det sig om, at alle disse todsatser skulle træde i kraft med det samme, ville måske også jeg have mine betænkeligheder ved en del af dem, men det siges jo udtrykkeligt, at ikrafttrædelsen er et spørgsmål, som regeringen skal behandle sammen med valutaudvalget, hvor man vil kunne tage stilling til de enkelte problemer, som eventuelt kan opstå i den forbindelse.

Jeg tror derfor, det er en nyttig forholdsregel. Jeg kan tiltræde de ændringsforslag til det oprindelige lovforslag, som her er stillet, og jeg skal anbefale lovforslaget som helhed.

Rimstad: Ved dette lovforslags første behandling sagde jeg på mit partis vegne, at selv om vi var betænkelige ved disse stadige ministerbemyndigelser, som også dette lovforslag er belastet med, var det her foreliggende tilfælde måske netop den undtagelse, der bekræfter reglen. Vi har forståelse for, at de forhandlinger med udlandet, man står over for, i deres oplæg og af hensyn til det endelige resultat som forudsætning må have en ret vidtgående bemyndigelse til den højtærede finansminister. Når udvalgsbehandlingen samtidig har medført en lidt mere udvidet kontrol med de omhandlede bemyndigelser — der kræves nu på forhånd tilslutning fra valutaudvalget — kan jeg på mit partis vegne give tilslutning til ændringsforslagene og til det ændrede lovforslag.

Jeg vil imidlertid gerne benytte den givne lejlighed til — selv om man måske kan sige, at det ligger i periferien, fordi det ikke drejer sig om varer, vi selv fremstiller, men også om råvarer, der er af betydning for vor konkurrenceevne — at spørge den højt-